

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Οκτωβρίου 2001

για τροποποίηση του παραρτήματος V της οδηγίας 1999/30/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις οριακές τιμές διοξειδίου του θείου, διοξειδίου του αζώτου, οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύβδου στον αέρα του περιβάλλοντος

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 3091]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/744/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 1999/30/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1999, σχετικά με τις οριακές τιμές διοξειδίου του θείου, διοξειδίου του αζώτου, οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύβδου στον αέρα του περιβάλλοντος ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 7,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στην οδηγία 1999/30/ΕΚ έχουν καθοριστεί οριακές τιμές για το διοξείδιο του θείου, για το διοξείδιο του αζώτου, τα οξειδία του αζώτου, τα σωματίδια και το θείο στον αέρα του περιβάλλοντος.
- (2) Η μέθοδος προσδιορισμού των ανώτατων και κατώτατων ορίων εκτίμησης για τους ρύπους που καλύπτει η οδηγία πρέπει να τροποποιηθεί κατά τρόπο ώστε να αποσαφηνιστεί η διαδικασία υπολογισμού.

- (3) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το μέρος II του παραρτήματος V της οδηγίας 1999/30/ΕΚ αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται σε όλα τα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 17 Οκτωβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Margot WALLSTRÖM
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 163 της 29.6.1999, σ. 41.

⁽²⁾ ΕΕ L 296 της 21.11.1996, σ. 55.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«II. Προσδιορισμός υπερβάσεων ως προς τα άνω και κάτω όρια εκτίμησης

Οι υπερβάσεις σε σχέση με τις ανώτατες και κατώτατες οριακές τιμές πρέπει να προσδιορίζονται βάσει των συγκεντρώσεων της προηγούμενης πενταετίας εφόσον διατίθενται επαρκή δεδομένα. Υπέρβαση ορίου εκτίμησης τεκμαίρεται εάν έχει σημειωθεί υπέρβαση της τιμής αυτής επί τρία τουλάχιστον έτη της πενταετίας, λαμβανόμενα όμως χωριστά.

Όταν τα δεδομένα που διατίθενται καλύπτουν χρόνο μικρότερο της πενταετίας, τα κράτη μέλη μπορούν να συνδυάζουν μικρής διάρκειας προγράμματα μετρήσεων σε χρονικό διάστημα ενός έτους και σε τοποθεσίες όπου αναμένεται να παρατηρηθούν τα υψηλότερα επίπεδα ρύπανσης, με αποτελέσματα που προκύπτουν βάσει απογραφών ρύπων και μοντέλων προσδιορισμού των υπερβάσεων ως προς τα άνω και κάτω όρια εκτίμησης.»
